

der skal udrettes noget her. Der maa tales sandt om Skyld og Brøde, men der skal ogsaa tales med den inderligste Barmhertighed.

Men naar en Moder saa fuldstændig kan glemme sit Barns Ret, maa Samfundet jo tage sig lidt af det, og saa bliver Spørgsmaalet: Hvad er da Barnets Ret, hvad Ret har det nyfødte Barn? Den første Ret, et Barn har, er dog at blive budt Velkommen af Fader og Moder, at blive modtaget af en Faders og Moders Kærlighed. Det er dernæst Barnets Ret at blive opdraget i et Hjem, hvor det skjermes af Fader og Moder, hvor Luften er ren, og hvor det baade legemligt og sjæleligt kan faa den Næring, det trænger til for at opvokse til et sundt Menneske. Barnet har Ret til en vejledende Haand, indtil det, baade bogstaveligt og ogsaa billedligt talt, kan gaa og staa ene i Livet. Et saadant Hjem er det enhver Faders og Moders Pligt at stræbe efter at give deres Børn. Om det er stort eller lille, rigt eller fattigt, spiller ikke nogen Rolle. Der kan være et Hjem i smaa Stuer, og der kan være mange og store Stuer, hvor der ikke findes noget Hjem for et Barn. Men her er det, saa mange svigter, svigter af manglende Evne, af manglende Villie, af Lige-gyldighed. Tager vi Børn udenfor Ægteskabet, svigter Fædrene alle som een. Man maa ikke tro, at det at betale en Sum Penge, selv om der maaske derved kan skaffes Barnet det allerbedste Plejehjem, er at opfylde sin Faderpligt. Et Plejehjem er ikke et Hjem og kan aldrig blive et Hjem, hvor Faders og Moders Kærlighed er Lys og Solskin for Barnet. Det kan ikke faa det samme i et Plejehjem. Overfor den Slags Forhold maa Samfundet træde til, og det foreliggende Lovforslag tager derfor Sigte paa saadanne Børn, der bliver svigtet af deres Forældre. Men jeg tror, det er gavnligt, at vi gør os klart, at Samfundet ikke kan give Børnene deres fulde Ret, og derfor kan vi ikke sige, at alle Vegne, hvor der er noget, der maaske ikke er saa godt, som det burde være, og hvor der er noget, der svigter, skal Loven træde til. For een Ting er, at alt ikke er, som det burde være overfor Børnene, noget andet er, om Samfundet magter at give dem det, de mangler. Jo finere et Forhold er, des van-

skeligere er det at give Lovparagraffer, der kommer til at ramme, hvor de skal ramme. Naar det gælder Forholdet mellem Forældre og Børn, mellem Moder og Barn, kan Lovparagraffer let komme til at sige enten for lidt eller for meget. Jeg siger dette, fordi der jo er forskellige Meninger om, hvor vidt et saadant Lovforslag skal gaa, hvor langt det skal række.

Naar man ser paa selve det foreliggende Lovforslag, kan jeg sige, at jeg er glad ved dets Grundprincipper og kan sige ja til dem. For det første fremtræder Lovforslaget som et selvstændigt Forslag om Tilsyn med Børn. Dernæst indeholder det et udvidet Tilsyn, et virkningsfuldt Tilsyn og et Tilsyn, hvorved Børn, der er kommet ind under Loven, ikke saa let glider ud igen. I Lovforslagets §§ 1 og 2 er der angivet Grænserne for Tilsynet. Man lægger straks Mærke til, at det er udvidet i Forhold til det nugældende. Alderen er sat op fra 14 til 15 Aar og i enkelte Tilfælde endog til 18. I 3die Stykke af § 1 bestemmes det, at alle Børn, fødte udenfor Ægteskab, under 15 Aar, der ikke er under offentlig Forsorg, undergives dette Tilsyn. I § 11 har man Bestemmelser om, hvorledes disse Børn ganske automatisk kommer ind under Tilsynet, idet enhver Jordemoder eller Læge, der bistaar ved en Fødsel af et Barn udenfor Ægteskab, inden 3 Dage skal anmelde Fødselen til Tilsynsmyndigheden paa det Sted, hvor Barnet er født, med Oplysning om Moderens Navn, hendes Opholdssted, og hvor hun agter at anbringe Barnet. Naar ingen Jordemoder eller Læge har været til Stede, skal Moderen selv sørge for, at Anmeldelsen sker. Tilsynsmyndighederne faar derved at vide, at Barnet eksisterer, og Barnet er fra denne Dag undergivet Tilsyn. Der kan tales om, hvorvidt det er rigtigt at drage alle Børn, fødte udenfor Ægteskab, ind under Tilsynet, men jeg gør opmærksom paa, at i § 15 tillades det, at Tilsynsmyndighederne kan fritage disse Børn fra Tilsyn, naar de finder det rigtigt. Det er dør som paa saa mange Steder i denne Lov af Betydning, hvor dan den føres ud i Livet. Forhaabentlig vil Tilsynsmyndigheden have Forstaaelse af, at dør, hvor et Tilsyn ikke behøves,